

§ 12

Åtgärder inom aktivitetsstöd med mera

Yttrande till kommunstyrelsen

Beslut

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och överlämnar det som svar på remissen till kommunstyrelsen.

Ärendet

Arbetsmarknadsdepartementet föreslår att vissa bestämmelser i förordningen om aktivitetsstöd ska ändras så att de harmonierar med motsvarande bestämmelser i lagen om arbetslöshetsförsäkring.

Förvaltningen menar att det är rimligt med samordningen av regelverken i lagar och förordningar som ligger så nära varandra som de här aktuella. Förslaget om varning och tidsbegränsad avstängning från ersättning istället för omedelbar definitiv avstängning är positivt. Det ger personen en möjlighet att fortsätta en insats som kan leda till arbete och egen försörjning.

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsförvaltning hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande från 4 oktober 2013.

Dnr 449-2013-1.5.1

Förslag till beslut

Abit Dundar m.fl. (FP) och Lars Svärd m.fl. (M) föreslog att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag.

Jessica Jormtun m.fl. (MP) med stöd av Eva Fagerhem m.fl. (S) och Carita Stenbacka Tenezakis (V) lade fram ett förslag till beslut och föreslog att nämnden skulle ställa sig bakom det.

Ordföranden förklarade överläggningen avslutad.

Beslutsgång

Ordföranden ställde förslagen mot varandra och fann att nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Reservation

Jessica Jormtun m.fl. (MP), Eva Fagerhem m.fl. (S) och Carita Stenbacka Tenezakis (V) reserverade sig mot beslutet till förmån för eget förslag.

Forts. nästa sida

Forts. § 12

”Att överlämna följande som remissyttrande till kommunstyrelsen.

Här kommer ytterligare ett förslag på hur en arbetslös kan hotas med indragen ersättning. Syftet sägs vara att få fler arbetslösa i arbete. De personer som anmäler sig till Arbetsförmedlingen får redan idag höra att ersättningen kan dras in om de agerar ’fel’ på något sätt.

Samtidigt måste myndigheten kunna göra en bedömning om en arbetssökande person förhåller sig passiv och därefter sätta in rätt insatser. Rätt insats och den bästa lösningen är vanligen att lyssna och samtala. Dialog och förebyggande åtgärder är bättre än sanktioner i efterhand.

Andra gånger kan någon sorts ’påföljd’ vara motiverad. Idag kan den enda tillgängliga sanktionen för misskötsel vara att en person slängs ut ur det arbetsmarknadsprogram hen befinner sig i. Det finns inga nyanser bland påföljderna. Att det saknas nyanser kan leda till att reglerna inte tillämpas alls och då undergrävs rättsäkerheten. Det kan också leda till överdrivet kraftfull bestraffning.

Sett ur det perspektivet är det mer humant och konstruktivt att kunna ha mildare påföljder av den sort som det skrivs om i detta förslag.

Men löser det egentligen det som är det stora problemet, att människor står utan arbete? Även om det förstås är bra med förändringar som ger systemet en större legitimitet och kan förbättra rättsäkerheten. Vi bör ha i minnet att det faktiskt är väldigt ovanligt att Arbetsförmedlingen behöver ta till ekonomiska sanktioner.

Att föreslå ytterligare en möjlighet att stänga av personer skapar inga fler arbetstillfällen utan kan göra att ännu fler personer söker sig andra vägar än via de officiella systemen. Det skulle vara bättre om fler sökte hjälp via våra offentliga system istället för att leva i en gråzon mellan lagligt och olagligt. Då krävs en helt annan inställning från politiker än idag.

Arbetsmarknadspolitiken borde ha som ledstjärna att inkludera människor istället för att exkludera. Utanförskapet kan inte bekämpas med ännu mer utanförskap. De som söker hjälp via våra offentliga system ska bemötas med tilltro, inte misstänksamhet.

Fler dörrar in på arbetsmarknaden behövs, inte färre. Ett erkännande av att dagens arbetsmarknadspolitik har gigantiska problem skulle vara till större hjälp, än att låtsas som att samhället gjort allting rätt och att det är den arbetslöse som är problemet.”
